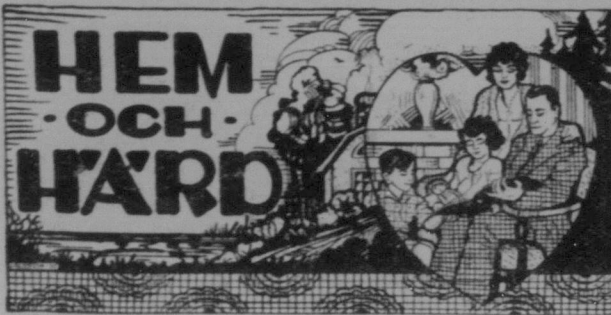

Väninnor emellan.

Av Madame Pea.

Berättar ni er väninnas förtroenden för er man? — Tiga eller tala är en ömtålig fråga, som takt och klokhet få avgöra.

OM en tidning ställer upp frågan: Bör en hustru (resp. man) berätta för sin man (resp. hustru) om sitt förflutna? kan man vara säker om två saker: det ena att folk kastar sig in i diskussionen med lidelse och tvärsäkerhet, det andra att meningarna om vad som är rätt i det fallet gå fullständigt isär, beroende på vars och ens personliga erfarenhet. Åkenskaper måste byggas på fullt förtroende, ropar den ene, medan den andre varnar kraftigt och bestämt mot en övervärdering av den förstelse och det överseende, som skräpliga människor oftast behöva — i synnerhet om de skola leva vardagen tillsammans.

Men det är en annan fråga om förtroende, som inte blir debatterad så ofta. Kanske därför att den först och främst intresserar kvinnorna — mera än männen.

Bör en hustru berätta allt om sina väninnor för sin man?

Det gör hon väl ändå inte, säger någon. Jo, det gör hon i många fall. Om hon bara tror, att det intresserar mannen — och för det mesta är man intresserad, om inte annat så av ren ryfikenhet.

HUSTRUNS väninnor, det är alltid ett kapitel, där mannen känner sig en smula osäker. Han försöker ofta dölja sin osäkerhet genom att visa sig överlägsen, ironisk. Eller också är han ohöglit svartsjuk, vilket alltid blottar en egoistisk och tyrannisk natur.

I lyckliga fall ser mannen i sin hustrus väninnor någonting, som på ett kanske för honom själv outrett sätt hör henne till, någonting, som han vill omfatta med vänskap och förtroende, han vill likaså utsträcka de goda och kamratliga känslor han också hyser för sin hustru till dem hon själv håller av och som stå henne nära. En sådan inställning hör till de lyckligare för alla parterna. Men till de många olika skiftningar av typen äkta man skulle nu hustrun utan vidare komma med de förtroenden hon får ta emot från sina väninnor?

Det kan hända att hon tynas av förtroendet. Att hon känner ett behov att diskutera fallet Eva eller Anna eller vad nu väninnan kan heta. Men hon kan inte gå till någon av de andra väninnorna med en sak, som hon motta-

git i förtroende. Hon vill inte svika den tillit väninnan ställer till henne, tycker nämligen det. Men varför skulle hon inte kunna tala med sin man? Hon vet med absolut säkerhet, att på honom kan hon lita. Inte skulle det falla honom in att föra vidare vad hon berättat under strängt åläggande att hålla tyst för hela världen. Otänkbart. Det lättar hennes hjärta att lägga fram väninnans bekymmer för en annan, som hon anser opartisk. Men är nu mannen verkligen opartisk?

HÄR är ett fall, som kanske klargör saken bättre är allmänna talesätt.

Lena och Karin ha vuxit upp i samma stad. De togo studenten i samma skola och delade ungdomsförtroenden och arbetsgemenskap. Men Karin gifte sig och lämnade yrket, medan Lena stannade kvar, blev befordrad, fick en viss ställning och ett oberoende, som hon aldrig drömde om.

Karins man var ämbetsman, och alla sade, att Karin passade utmärkt till de sociala plikter, som följde med hans ställning. Det var bara Lena, som visste, att även Karin, som föreföll så korrekt och rätlinjig innerst hade något av den dragning åt det bohemartade och associala som gjorde Linas liv till en arabesk och medförde förvecklingar, som Karin ofta fick hjälpa henne att reda upp. Men Karins man skänade den fantasi och det mänskliga överseende, som blivit Karin beskärt. Han var hedern personifierad, sades det i hans kretsar, och en duktig ämbetsman. Och han befordrades och förflyttades så att Lena och Karin kommo att bo på skilda håll och endast träffades på en eller annan semester, då Lena bjöds till Karins hem. Det gick ibland är emellan deras sammanträffanden, men de släppte inte taget, det fanns ännu kvar så mycket att dela med varandra och den gamla förtroeligheten stod orubbad. Även Karin i sin fallna kände behov av att utgjuta sig för Lena ibland, då en kuivad upprorsanda rörde sig inom henne. Och Lenas komplikationer blevo inte mindre med åren. Mannen i hennes liv, som hon brukade debattera i ungdomen med Karin, hade på ett för henne oförklarligt sätt förbytts till mannen, och

hon visste, att detta var döds

Dr. Thomas' Electric Oil för människor. SEDAN 60 AR DET POPULÄRA MEDLET FÖR FÖRRYLNING, VRICKNING, SAR, SKAVSAR, LAM RYGG, ETC. Få den äkta. HÖSTA. PRIS 35c. OVERALLT

förvecklingarna, som detta faktum förde med sig, inneburo både tragik och löje. Men hon visste alltid, att Karin förstod henne, att Karin såg till något, som var den gamla Lena och, aldrig kunde förändras av vad hon gjorde eller inte gjorde.

Från början hade Karin gjort sitt bästa att intressera sin Johan för Lena. Och det gick inte alls så illa, som hon fruktade. Han tolererade Lena. Hon var lustig och söt. Hon förde med sig en fläkt av oberäknlighet och upptåg till deras stela, korrekta hem. Och hon uppträdde alltid som fulländad världsdam på deras bjudningar. Johan var förvånad men satte värde på det. Lena var som en exotisk blomma, som väckte nyfikenhet och undran.

MEN en dag, när Lena trasslat till sitt liv på mer än vanligt oroväckande sätt, fick Karin det infallet att lägga fram hennes fall för Johan. Som man och som jurist kunde han säkert komma med ett värdefullt råd.

Karin tog saken grundligt. Hon berättade hela Lenas historia — hon trodde i sin oskuld, att han skulle första bättre, om han fick allting upplagt från början, så att han kunde följa hela Lenas utveckling. Det kom att bli en del av Karin också på köpet, och Johan blev rädd. Det hade han inte väntat sig av sin hustru. Hon hade visserligen inte gjort sig skyldig till några snedsprång som väninnan, men hon visade sig alltför tolerant, alltför likgiltig för vad Lena socialt gjort sig skyldig till, för att Johan skulle känna sig riktigt lugn. Och då Karin slöt sin historia med att berätta, att hon bett Lena komma till dem — "tills stormen var över" — märkte han och blev till en isstod. Det föll honom dock inte in att förbjuda Lena att komma. I en så allvarig sak fick han inte gå bröstgränges tillväga. Han beslöt att försiktigt lösgöra Karin från det fördärvbringande inflytande, som en person av Lenas läggning måste utöva.

Om inte Karin omedvetet hjälpt honom, skulle han nog aldrig ha lyckats. Men Karin var en ärlig själ. Då Lena kom, uppriven, söndertrasad och i största behov av att få tala ut och få tröst, sade Karin till henne:

— Du behöver inte göra dig besvär att visa Johan ett glatt ansikte, han vet allt.

Men Lena visste också all om Johan från föregående studium av hans karaktär och Hon visste, att detta var döds

Bröd som framställts av Robin Hood mjöl smakar bättre.

domen över Karins och hennes vänskap, att hädanefter skulle hon bli tvungen att innefatta Karin och Johan i ett begrepp som något främmande. Detta var inte slutet på vänskapen mellan Karin och henne, men deras nära gemenskap, deras från ungdoms ären uppehållna samlevnad, den var för alltid förbi, till skada för dem bägge. Det var inte bara Lena, som behövde Karins råd och hjälp, de behövde varandra. Hade deras vänskap inkräktat på den förtroelighet, som måste finnas mellan makar? Nej, sade sig Lena. Vad Karin gav henne, det kunde aldrig Johan få, därför att hon väsentligen var en annan person. Mot mannen och väninnan.

HÄDE Karin handlat orätt, om hon dolt för sin man vad Lena berättat henne, även om hon visste, att han med sin rätlinjigt moraliska uppfattning skulle ogilla det.

Hon kunde aldrig första varför Lena lämnade dem så snart och varför det blev så långt mellan breven. Och hon grubblade ibland över Lena och sig själv och tänkte med bitterhet: livet far hårt fram med en ungdoms vänskap, även med den man trott skulle hålla provet.

Klubbar av alla slag.

Amerika är klubbarnas förlövs land. Knappt en dag förgår utan att en ny klubb ser dagens ljus.

Av de politiska klubbarna är The Thirty-two-club i Washington en av de mest exklusiva. Den består av framstående politiker och högre ämbetsmän, som till sina övriga förtjänster måste lägga den att vara goda golfspelare. Klubben sammanträder 32 gånger om året för att äta frukost, spela golf och i privata överläggningar besluta över nationens öden.

Av de många kulturella klubbar, som Amerika kan berömma sig av, är en hel del kvinnosammanslutningar. Literary Vespers i New York är en mycket livaktig sådan. — Dessa klubbar anordna föredrag av större eller mindre berömdheter — entusiasmen för föreläsningar är typiskt amerikansk. Talaren måste sedan skaka hand med sitt auditorium. Det berättas om greve Keyserling, att han, vis av erfarenhet, på förfrågan om han ville tala i en kvinnoklubb svarade, att han i så fall önskade att på stationen mötas av en ung, söt dam, att maten serverades en och en halv timme före föredraget och att slippa dricka champagne, samt att man fick bereda sig på att han icke kom att skaka hand med alla äldre damer o. s. v.

Stormän på alla områden ha lånat sitt namn till klubbar, stiftade av deras beundrare. Det finns Kipling-, Roosevelt-, Rabinsteinklubbar o. a. Sedan Lindbergh blev nationelhjälte finns det en mängd glider-clubs. — Klubbar med mindre seriös läggning äro de, där man träffas för att äta. Äst bland dem är The Sublime Society of Beefsteak. Det finns också pajklubbar av olika slag, och Amerikas färgade medborgare ha vattenmelonklubbar. — Stammareklubben i Philadelphia och New York är en sammanslutning av stammare — vid sista sammanträdet uppträdde icke mindre än 30 medlemmar som talare. Andra kuriösa klubbar äro de s. k. hobbyklubbar, ägande en eller annan hemlighetsfull hobby som endast medlemmarna ha reda på. Motor- och radioklubbar finnas i oöverskådliga massor. . . . Betecknande är att det nyligen stiftats en The Primitive Coony Club, som har planer på att grundlägga ett slags Uopia långt inne i Centralafrika. Radio, jazzband och bilsignaler skola vara förbjudna, och den som bryter häremot "kommer att kastas i floden". Denna klubb har ett enda mål och det heter frid!

Den håller honom ung.

"Ehuru jag är 66 år gammal kan jag arbeta som en ung man," skriver herr W. Houtcoper i Bigelow, Minn. "Många vilja ej tro att jag är så gammal som jag säger, emedan jag ser frisk och ungdomlig ut, vilket jag till stor del tillskriver de välgörande verkningarna av Dr. Peters Kuriko." Då denna tillförlitliga örtmedicin stimulerar magens funktioner och matsmältningsprocessen, ävensom förbättrar tarmarnas verksamhet och urinsvöndringen, är den en välgärning för folk i framskriden ålder. Den är icke en apoteksvara; endast speciella lokalagenter, anställda av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill., kunna tillhandahålla den.

Levereras tullfritt i Canada.

Kaptenerna A. och B. hade den varit bittra fiender.

En afton höll A. korum med sitt kompani.

B., som var på hemmarsch från övning, lät sitt kompani göra halt mitt framför A:s kompani.

Man såg hur A. ilsknade till mer och mer, då B:s kompani friskt deltog i psalmsången.

Efter avslutat korum kom menderar B. höger om marsche saluterar A. och säger "tackar så mycket".

A. ryter — kokande av iska: — Det är ett f—t tarvligt sätt att snåla till sig ett korum.